

PREFAȚĂ

La bufetul suedez, eu sar peste broaște...

Întotdeauna am admirat un anumit tip de om. Cel care are curajul să gândească cu capul său, să ia de bun ce verifică, nu doar ce i se spune, și să creeze lucruri noi pe fundația ideilor vechi ce s-au validat în timp.

Remus Bălan este un astfel de om, iar în cartea de față vorbește într-un mod nou și practic despre lucruri vechi și „luate de bune” de când lumea, la care adaugă unghiul său original.

Am avut ocazia să descopăr abordarea autorului în numeroasele ocazii în care înregistram împreună podcastul mastermytime.ro.

Cele câteva zeci de episoade înregistrate până acum ne-au dat prilejul să verificăm o mulțime de idei despre timp. Poate cea mai relevantă este aceasta: nu există un singur management al timpului, ci câte un mod de a gestiona timpul care se potrivește în mod unic pentru fiecare cetățean al planetei.

De aceea, m-am bucurat de invitația la a scrie cuvântul înainte la o astfel de carte, care nu e deloc ușor de scris. Într-un fel, nimic nu e poate mai plictisitor decât ideea de management al timpului.

Știm că e limitat.

Știm că nu ne prea ajunge.

Știm că e „cea mai valoroasă resursă”.

Știm internetul și librăriile sunt pline de sfaturi despre gestiunea lui...

... și totuși, problema ineficienței, a lipsei de priorități și a productivității scăzute continuă să fie sursa principală a frustrării angajaților, managerilor și antreprenorilor.

De ce?

Din aceeași cauză descoperită de noi în timpul podcastului: fiecare om e unic în felul său, ceea ce face ca majoritatea cărților de *Time Management* să fie bune pentru autor, utile pentru o mână de oameni care îi seamănă autorului și, pe măsură ce extindem publicul, din ce în ce mai puțin potrivite pentru toți ceilalți.

Managementul timpului este în mare măsură o problemă emoțională, nu rațională. Einstein explică frumos acest fapt printr-o analogie:

*Dacă stai cu mâna pe o sobă încinsă, o clipă îți va părea o eternitate.
Dacă stai cu o față frumoasă în brațe, o eternitate îți va părea o clipă.*

În consecință, un artist îndrăgostit de creație va percepe timpul foarte diferit de un operator de call-center care face munca doar pentru bani.

Un antreprenor pasionat să fructifice oportunități de piață și să inoveze va avea o relație cu timpul complet diferită de angajații corporatiști evaluați cu KPI¹ bine aleși de companii de consultanță de top.

Din acest motiv, cărțile cu sisteme de management al timpului nu se potrivesc la marea majoritate a oamenilor care le citesc în căutare de soluții salvatoare. La fel ca în cazul strategiilor financiare, ceea ce face un investitor de talia lui Warren Buffett nu se va potrivi niciodată unui începător dezorientat în hățișul investițiilor.

Dacă vrei să înțelegi timpul sau banii, e musai să îți faci propria „trusă de scule” cu care să înțelegi aceste concepte abstracte (ambele fiind convenții care ne ajută să navigăm prin incertitudine).

Acesta este motivul pentru care eu cred că în cartea de față Remus a făcut o treabă excelentă. El vine și propune o colecție de modele de gestiune a timpului pornind de la premisa că ai maturitatea necesară să înțelegi și să preiei ce ți se potrivește. El îți propune un bufet suedez

¹ KPI = Key Performance Indicators = Indicatori cheie de performanță.

care răspunde nevoii tale de organizare și eficiență. Nu îți dă o rețetă unică. Apelează la tine să alegi corect dintr-un spectru larg de concepte, tehnici și idei, unele dintre ele de-a dreptul disruptive.

Abordarea mi se pare cu atât mai valoroasă, cu cât Remus „atacă” încă din titlu unul dintre cele mai consacrate precepte ale domeniului, propus de autorul și speaker-ul de top Brian Tracy: Mănâncă broasca. Simplu spus, asta înseamnă să îți începi ziua cu activitatea care nu îți place, dar trebuie făcută.

Deși înțeleg conceptul, nici mie, nici lui Remus nu ni se potrivește dintr-un motiv foarte simplu. Am fost crescuți mâncând broaște râioase la micul dejun, în fiecare zi.

Întregul sistem educațional a fost, cel puțin pentru mine, o broască râioasă. Nu am înțeles niciodată 95% dintre materiile pe care le-am înghițit în școală, pentru că mie îmi trebuia un *De ce să învăț?* înainte să aflu *ce am de învățat*.

De asta m-am și făcut antreprenor. Ideea că îmi spune cineva ce broască trebuie să mănânc imediat după trezire îmi repugnă visceral. Ea presupune că în fiecare zi ar trebui să mănânc broaște, ceea ce în experiența mea (și a oricărui om care și-a creat premisele succesului) nu este adevărat. La o evaluare sumară, astăzi mănânc probabil 2-3 broaște pe lună și de regulă pot să îmi aleg ziua și ora la care să le mănânc. Mai mult, le mănânc în echipă, ceea ce face gustul trecător și ușor de uitat. Pun un dressing masiv de creativitate, încredere, respect și entuziasm și uite-așa broască dispare.

Mai direct spus, nu contest ideea că în viață mai sunt și broaște de mâncat, dar resping ideea că ar trebui să le mănânc pe stomacul gol și fără garnitură.

Încă un exemplu, în același registru.

Ideea că ar trebui să mă trezesc la ora 5 numai pentru că alții se trezesc la ora aia îmi este iarăși complet antipatică.

Mie îmi este suficient să știu că 70-75% dintre oameni funcționează mai bine dacă fac asta, iar restul (printre care mă număr și eu) au alt ritm de eficiență. Așa cum remarcă Daniel Pink în cartea *Când*, sistemul corporatist este construit pentru a optimiza productivitatea celor 75% în detrimentul eficienței muncii pentru ceilalți 25%.

Până la urmă, timpul înseamnă viață, iar viața este frumoasă dacă ai libertatea să ți-o ghidezi cu propriile principii.

De asta îmi place cartea lui Remus: pentru că pot să găsesc în ea un bufet suedez de concepte de management al timpului dintre care să îmi aleg ce îmi trebuie și mi se potrivește.

Ca idee, când îmi pun în farfurie la bufetul suedez, sar peste caserola cu broaște.

Dar asta e o alegere personală.

Andy Szekely

autor, speaker, trainer, coach
creator Bootcamp University
www.andyszekely.ro

RECOMANDARE

Suntem obișnuiți să credem că în orice proiect (inclusiv viața noastră) avem nevoie de 3 elemente pentru a reuși: timp, bani și resursa umană. Și este în mare parte adevărat. Ceea ce nu conștientizăm este că doar unul dintre cele 3 elemente este limitat, ireversibil și irecuperabil: **TIMPUL!**

Cu toții primim 24 de ore într-o zi, indiferent de statutul social sau profesional, educație, nivel de prosperitate atins sau influență. Și ține de noi să transformăm acest DAR într-o investiție, într-o cheltuială sau într-o risipă. Din păcate cea mai mare parte a oamenilor își risipesc timpul. O altă mare parte își cheltuiesc timpul. Și prea puțini îl investesc înțelept, înțelegându-i valoarea.

Din experiența mea de antreprenor, investitor și mentor pentru alți antreprenori, am înțeles că goana după independența financiară nu pornește cu dezvoltarea unei afaceri sau dobândirea de averi, ci de cele mai multe ori cu preluarea controlului asupra timpului, ca valoare personală majoră în fiecare proiect mare ce urmează să îl dezvoltăm.

Remus ne oferă în această carte un ghid practic prin care, odată ce îl punem în acțiune, să ducem cea mai mare a timpului nostru în zona investițională. Care să ne ajute să ne atingem obiectivele, să ne folosim eficient potențialul și în final să reușim să ne trăim viața așa cum ne dorim. Am zis bine: să ne trăim viața, nu VIAȚA să ne trăiască!

Sper că aceste tehnici validate să te inspire și să te mobilizeze la acțiune, pentru ca în timp să ajungi să dezvolti un nou bun obicei, acela de a conștientiza, de a monitoriza și de a evalua zilnic modul în care îți folosești probabil cea mai importantă resursă primită în DAR: **TIMPUL** tău.

Pentru că în final obții ceea ce măsoți. Și dacă vrei timp, TREBUIE să știi să măsoți eficiența trecerii lui.

Mult succes!

Cristian Onețiu

Co-fondator Life Care și Biologistics

Mentor de business, creatorul programelor ScaleUp 1000
și Business Mentors

Votat „Antreprenorul care inspiră cel mai mult” de către EY Romania,
Impact Hub și Startarium

Autorul cărților „Start în antreprenoriat” și
„Seed / Start / Scale”

RECOMANDARE

În cadrul clubului de Business Networking pe care îl coordonez, bizz.club, am întâlnit mulți antreprenori care au provocări în business. Unii aveau provocări legate de gestionarea cash-flow-ului, alții de găsirea partenerilor potriviți, iar alții de crearea unei strategii potrivite pentru compania lor.

Dar, de departe, cea mai mare problemă pe care am sesizat-o este legată de gestionarea timpului, atât în sfera profesională, cât și în sfera personală. Cu mulți dintre ei am discutat și, deși implementaseră o mulțime de tehnici arhicunoscute pe piață, nu prea aveau rezultate!

După ce am citit cartea lui Remus, am înțeles de ce aveau rezultate slabe! Am înțeles de ce tehnicile de Time Management pe care le foloseau nu funcționau! Am înțeles de ce nu reușeau să-și echilibreze viața personală cu munca!

Ca să obții și tu mai multă claritate cu privire la timpul tău și la viața ta și să eviți să aplici tehnici „consacrate” care, culmea, s-ar putea să nu funcționeze în cazul tău, te invit să citești această carte. Este o carte ușor de citit, scrisă într-un ton energic! În fiecare capitol, pe lângă explicațiile care demitizează unele mituri consacrate, ai parte și de foarte multe elemente de dezvoltare personală.

„Nu poți gestiona timpul, nu îl poți controla. Poți să gestionezi doar modul în care îl folosești!” ne spune Remus în carte. În final, te îndemn să investești cu folos câteva ore și să citești această carte. S-ar putea să fie cele mai relevante ore de până acum, pentru că s-ar putea să schimbe total modul în care le vei folosi pe cele care urmează!

Călin Iepure
CEO bizz.club
Antreprenor, Speaker & Autor

*„Un om ce cară o pisică de coadă
învață ceva ce nu ar putea
învăța în alt mod”.*

– Mark Twain –

DEȘTEPTĂRILE

Un prieten: *Salut, ce mai faci?*

Eu: *Salutare, mă bucur că te revăd, mulțumesc de întrebare! Fac din ce în ce mai bine! Dar tu cum ești?*

Prietenul: *Pff, ocupat, extrem de ocupat! Nu mai am, frate, timp de nimic.*

Eu: *Da, știi ce zici, am fost și eu așa. Dar acum am timp, am atât timp cât vreau eu.*

Prietenul: *!?!*

Mi se întâmplă din ce în ce mai des să port acest dialog. Tot mai mulți prieteni și cunoscuți îmi explică cum sunt bombardați cu informații, apăsați de sarcini, emailuri, apeluri telefonice, cărți și materiale de citit, de ascultat ori de vizionat. Toate se revarsă asupra lor, iar ei nu știu cum să oprească avalanșa. Este covârșitor și stresant. De aceea se miră atât de tare când le spun că *am timp, am atât timp cât vreau să am.*

S-au scris multe cărți despre Time Management, unele chiar bestseller-uri cu milioane de exemplare vândute. Și mai multe articole se găsesc pe internet. Sunt nenumărate emisiuni la radio, podcasturi², video, cursuri on și offline³ care tratează subiectul gestionării timpului.

Și atunci, dacă sunt atât de multe informații despre Time Management, ce-mi veni mie să scriu încă o carte pe această temă?

² Unul dintre podcasturile la care fac referire este MASTER MY TIME, pe care îl realizez împreună cu Andy Szekely. Îl poți asculta gratuit pe www.mastermytime.ro, pe iTunes, Google Podcasts, Spotify, Anchor și încă alte 7 platforme, precum și pe canalul de YouTube, Master My Time.

³ Despre programele de Time Management pe care le ofer poți afla mai multe detalii pe siteul www.remusbalan.ro.

În primul rând, pentru că viața ta depinde de modul în care îți gestionezi timpul. Și pentru că fiecare minut al vieții tale contează!

În al doilea rând, tocmai pentru că sunt atât de multe și este nevoie de o sinteză a informațiilor.

În al treilea rând, pentru că autorii, unii experimentați, maștri aș putea spune, iar alții... novici, ca să mă exprim elegant, par adesea să se contradică între ei (și nu doar maștrii cu novicii, ci chiar maștrii între ei⁴).

Dar mai ales pentru că sunt unele tehnici și concepte consacrate care NU FUNCȚIONEAZĂ! Da, pur și simplu nu dau rezultatele promise. Poate au funcționat, nu zic nu... pentru autori, în alt secol. Dar acum, în secolul XXI, ori nu mai funcționează deloc (îți voi explica de ce), ori este nevoie să le ajustăm (îți voi spune cum).

Mai este un motiv.

Astăzi informația circulă mai repede și mai liber decât oricând în istoria omenirii. Iar noi, oamenii, suntem avizi de informație. Ceea ce este bine și rău în același timp.

Spun că este bine pentru că informația se află la câteva click-uri distanță. Spun că este rău pentru că puterea de influență a informațiilor de pe internet este atât de mare, încât oferă multora posibilitatea să se erijeze în guru. Am văzut traininguri online și am citit multe articole scrise de autori care vor să dea bine la public propunând tehnici, metode și concepte cel puțin năstrușnice, ca să nu spun de-a dreptul stupide⁵, pe care nu le-au testat niciodată, dar pe care le împărtășesc pentru că îi fac să pară „cool”.

⁴ Este deja notoriu cazul Kevin Kruse – Richard Branson. Ultimul spune că nu poate exista fără To-Do-List, în timp ce Kruse susține că aceasta este un instrument nefolositor. Am și eu o opinie, găsești detalii în capitolul TO DO OR NOT TO DO LIST.

⁵ Sunt conștient de faptul că acest cuvânt sună dur și sunt nepoliticos când îl folosesc. Dar cum altfel aș putea să calific faptul că acești pseudo-guru profită de dorința oamenilor de a se dezvolta și le oferă informații care au efect contrar?

Ei bine, **tot ce găsești în această carte este lucrat și testat de mine și pe mine, precum și împreună cu participanții la programele mele de training, consultanță și coaching.** Noi chiar am cărat de coadă pisica lui Mark Twain.

Vreau să înțelegi că nu îți spun povești auzite și citite pe internet, ci vorbesc despre lucruri REALE și APLICABILE adunate din experiența multor ani.

Înainte de a dezvolta un pic acest subiect, vreau să îți spun câte ceva despre mine.

Sunt un tip obișnuit, la fel ca tine și ca alți 7 miliarde și ceva de oameni de pe Pământ, cu bucurii și neazuri, cu înfrângeri și victorii, cu eșecuri și succese. Ani la rând – și nu puțini la număr – m-am luptat cu timpul, l-am tratat ca pe un dușman. Mă războiam cu el și mă miram că nu îmi oferă oportunități. Până într-o zi, când am realizat că lupta cu timpul nu poate fi câștigată, el iese învingător de fiecare dată. Așa cum pe nisipuri mișcătoare cu cât ne agităm mai mult, cu atât ne afundăm mai tare, la fel este și cu timpul: cu cât ne războim mai mult cu el, cu atât avem mai puțin.

Aceasta a fost prima dintre cele trei deșteptări pe care le-am avut. Prin urmare am schimbat strategia, acum sunt prieten bun, foarte bun cu timpul meu. Sigur, ne mai supărăm din când în când, dar extrem de rar și ne trece foarte repede. Prietenia noastră se datorează, în primul rând, faptului că l-am înțeles și îl respect în permanență.

Acum să revenim la ideea cu pisica. A doua deșteptare a venit după ce m-am apucat vitejește și plin de avânt să aplic toate tehnicile și metodele de Time Management peste care am dat. După ce am cărat de coadă mâța lui Mark Twain, ani la rând, m-am umplut de zgârieturi, de cicatrici și de cucuie pentru că am făcut orbește ceea ce spuneau alții mai deștepți decât mine că trebuie să fac. Până într-o zi, când mi-am dat seama că pot căra pisica și altfel, nu doar de coadă.

În perioada când am scris acest capitol, citeam cartea REGULA 10X scrisă de Grant Cardone. În capitolul 22, „A avea sau a nu avea succes?”, recomandarea 8 sună așa: *Fii absurd*. Iar mai jos explică: [să fii absurd] *înseamnă să refuzi să fii de acord cu așa-zisele acțiuni raționale, „de bun-simț”, care nu îți vor aduce niciodată ceea ce îți dorești.*

Am conștientizat că **sunt absurd**. Adesea acționez în contradicție cu „realitățile” prezentate de alții. De multe ori refuz să acționez în conformitate cu regulile ce par raționale, dar sunt inutile și îmi garantează numai faptul că voi continua să mă zbat în lanțuri, luptându-mă în zadar cu timpul.

Ei bine, acesta este subiectul cărții: am ales 12 dintre cele mai importante concepte și tehnici de Time Management, care sunt greșit înțipărite în mintea majorității oamenilor și le-am întors pe dos. Unele sunt susținute de dascăli celebri în ale gestionării timpului, așa cum este Brian Tracy – tehnica și titlul unei cărți scrise de el sunt surse de inspirație pentru această carte și titlul său. Iar acesta este modul meu de a-i mulțumi, de la ele a început totul.

În continuare îți propun să cari 12 „pisici”, dar nu de coadă, ci așa cum ți se potrivește ție să le cari pentru că ele doar așa te ajută să te împrietenești cu timpul tău.

Lucrez la o carte pe tema Time Management-ului de mai bine de 7 ani. Cum ziceam că e gata și mă pregăteam să o trimit la editură, cum apărea o idee nouă. Am scris ț versiuni lungi, foarte lungi, niciuna suficient de bună (în mintea mea) pentru a fi publicată.

Până a venit a treia deșteptare!

S-a întâmplat când am participat la un curs de scris cărți, susținut de Andy Szekely, care mi-a dat peste cap toate credințele despre cum ar fi de preferat să arate prima carte publicată.